

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 19.

Vydána dne 24. července 1957

Cena Kčs 1.50

OBSAH:

(34. a 35.) 34. Zákon o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích. — 35. Zákon o technické normalisaci.

34.**Zákon**

ze dne 5. července 1957

**o vynálezech, objevech a zlepšovacích
návrzích.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I

Vynálezy

Část první

§ 1

Předmět práva

(1) Za vynález podle tohoto zákona se pokládá vyřešení technického problému, které je nové a znamená proti dosavadnímu stavu techniky pokrok, projevující se novým nebo vyšším účinkem.

(2) Patenty se udělují na vynálezy, jejichž předmět lze průmyslově vyrábět nebo podle nichž lze postupovat při provozování výroby.

(3) Na potraviny, léčiva a chemicky vyrobené látky se udělují patenty, jen pokud jde o způsob jejich výroby.

(4) Na nové způsoby léčení nemocí a ochrany před nemocemi, na nové odrůdy semen a rostlin a na nová plemena zvířat se neudělují patenty, nýbrž osvědčení o původství. Po-

drobnosti o osvědčeních o původství, zejména o jejich udělování a účinku, jakož i o příslušných odměnách upraví vyhláškou v Úředním listě příslušní ministři v dohodě s ministrem financí a předsedou Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci (dále jen Úřad).

§ 2

Subjekt práva

(1) Patent může být udělen toliko na jméno původce vynálezu. O udělení patentu může žádat přihláškou vynálezu původce nebo jeho dědic.

(2) Na vynález, který je výsledkem kolektivní práce, může být udělen toliko jeden patent, a to spolupůvodci nebo spolupůvodcům, kteří podali přihlášku vynálezu. Za spolupůvodce se nepokládá, kdo poskytl původci jen technickou pomoc.

(3) Byl-li vynález učiněn původcem nebo některým ze spolupůvodců v souvislosti s jeho prací v podniku nebo dostal-li naň původce (spolupůvodce) hmotnou podporu od podniku, je původce (spolupůvodce) povinen, podá-li přihlášku vynálezu, uvést v ní tyto okolnosti a učinit současně o tom oznámení podniku. Zdráhá-li se původce (nebo všichni spolupůvodci) podat na takový vynález přihlášku a mohou-li tím být ohroženy státní zájmy, může podnik sám se svolením Úřadu podat přihlášku jménem původce (spolupůvodce).

(4) O tom, zda vynález byl učiněn za podmínek uvedených v odstavci 3, rozhodne v pochybnostech Úřad.

(5) V případě odúmrti má stát postavení dědice.

(6) Kde se v tomto zákoně uvádí podnik, rozumějí se tím, pokud z povahy věci neplyne něco jiného, též ostatní hospodářské organizace, jakož i organizace rozpočtové.

§ 3

Účinky patentu

(1) Vynálezu, na který byl udělen patent, nesmí nikdo s výjimkami dále uvedenými využívat bez souhlasu majitele patentu (původce nebo jeho dědice) nebo bez souhlasu toho, na nějž právo udělit souhlas k využití vynálezu bylo převedeno.

(2) Vynálezu využívá, kdo jeho předmět průmyslově vyrábí, jím obchoduje nebo ho průmyslově upotřebí, nebo kdo podle něho postupuje při provozování výroby.

(3) Souhlas k využití vynálezu se uděluje smlouvou, ve které se uvede zejména: rozsah práv k vynálezu, začátek a doba platnosti smlouvy, podmínky účasti původce (dědice) na rozpracování a zavedení vynálezu, jakož i výše odměny a způsob její výplaty.

(4) Smlouva o využití vynálezu nabývá účinnosti zápisem do patentního rejstříku.

(5) Je-li ku prospěchu národního hospodářství, aby bylo využíváno předmětu přihlášky ještě před udělením patentu, uzavře podnik smlouvu o využití předmětu přihlášky s podmínkou, že dojde k udělení patentu; nedojde-li k jeho udělení, může být smlouva nahrazena dohodou o využití zlepšovacího návrhu a o odměně za něj (dále jen dohoda o využití a odměně).

(6) Při udělení patentu na vynález učiněný za okolností, uvedených v § 2 odst. 3, přísluší právo k využití vynálezu státu. Stejně právo přísluší státu, jestliže vynález odevzdá státu původce (dědic), který učinil vynález nezávisle na práci v podniku nebo nedostal naň od

podniku hmotnou podporu. Vynález může být odevzdán státu současně s přihláškou vynálezu nebo během řízení o ní nebo po celou dobu platnosti patentu, pokud právo k využití vynálezu nepřísluší již někomu jinému. Dojde-li v uvedených případech k využití vynálezu státem, musí být s původcem (dědicem) uzavřena smlouva o jeho účasti na rozpracování a zavedení vynálezu, jakož i o odměně a způsobu její výplaty.

(7) Přísluší-li právo k využití vynálezu státu, mohou za podmínek stanovených pro podniky vynálezu využívat též lidová družstva a podniky družstevních organizací.

(8) Nedojde-li v případech uvedených v odstavci 6 k dohodě o odměně, rozhodne o ní soud, nevedlo-li smírčí řízení v příslušné odborové organizaci k odstranění neshody. Bez tohoto řízení nemůže původce (dědic) uplatnit nárok žalobou u soudu. Doba, po kterou trvalo projednání před příslušnou odborovou organizací, se nepočítá do doby promlčecí.

(9) Původce vynálezu, u něhož právo k využití přísluší státu, je povinen včas vyhovět požadavkům podniku, týkajícím se podání přihlášky v cizině. Dojde-li v cizině k udělení patentu na takový vynález nebo k jeho využití, má původce (dědic) nárok na zvláštní odměnu, jejíž výše se stanoví smlouvou. Nevyhoví-li těmto požadavkům bez závažných důvodů, má podnik právo podat přihlášku sám s uvedením původce. Odměna může být zkrácena nebo odepřena, nevyhověl-li původce (dědic) včas požadavkům podniku, týkajícím se podání přihlášky v cizině. Nedojde-li k dohodě o odměně, platí obdobně ustanovení odstavce 8.

(10) Směrnice o odměnách za vynálezy vydá předseda Úřadu v dohodě s ministrem financí.

§ 4

Doba platnosti patentu

(1) Patent platí 15 let ode dne podání přihlášky vynálezu.

(2) Patent zanikne:

- a) uplyne-li doba jeho platnosti,
- b) nezaplatí-li se správní poplatky včas,
- c) vzdá-li se ho jeho majitel. V tomto případě zanikne patent v době, kdy písemné prohlášení o vzdání došlo Úřadu.

§ 5

Žádost o určení

Majitel patentu a každý, kdo prokáže právní zájem, může žádat u Úřadu o určení, zda se porušuje (nebo neporušuje) patent jím uvedený. Určení vydané Úřadem je závazné pro soudy i pro jiné státní orgány.

§ 6

Zrušení patentu

(1) Úřad zruší patent, kdykoliv zjistí, že u předmětu patentu nebyly splněny podmínky, předepsané pro udělení patentu. Nebyly-li tyto podmínky splněny jen u části patentu, zruší se pouze tato část patentu.

(2) Zrušení působí od počátku platnosti patentu.

§ 7

Spory o původství

(1) Spory o původství (spolupůvodství) rozhoduje soud.

(2) Úřad přepíše patent na osobu, která pravomocným rozhodnutím soudu byla uznána původcem nebo spolupůvodcem.

(3) Byla-li uzavřena smlouva o využití vynálezu, přecházejí při přepisu patentu práva a povinnosti z této smlouvy na osobu, na kterou byl patent přepsán, nepožádá-li tato osoba o uzavření nové smlouvy; byla-li na základě smlouvy vyplacena odměna, je ten, kdo ji obdržel, povinen vyplatit ji uvedené osobě. Totéž platí obdobně o smlouvě uvedené v § 3 odst. 6.

(4) Byl-li zahájen spor o původství (spolupůvodství) během řízení o přihlášce, pokračuje Úřad v řízení o přihlášce, avšak rozhod-

nutí vydá až po právní moci soudního rozhodnutí.

Omezení účinků patentu

§ 8

(1) Patent nepůsobí proti tomu, kdo nezávisle na původci před podáním přihlášky vynálezu využíval předmětu patentu anebo vykonal opatření, jichž je k takovému využití třeba.

(2) Předchozí uživatel může žádat na majiteli patentu, aby jeho právo uznal vydáním listiny; odepře-li to, rozhodne o tomto právu soud.

§ 9

V případech, kdy vynález má zvlášť podstatný význam pro stát (na příklad význam obranný), avšak mezi příslušným podnikem a majitelem patentu nebude dosaženo dohody o podmínkách smlouvy o využití, rozhodne Úřad o právu státu využívat vynálezu bez souhlasu majitele patentu. Nedosáhne-li se dohody o odměně za vynález takto využívaný, rozhodne o nároku na odměnu soud.

§ 10

Účinky patentu se nevztahují na dopravní prostředky (vozidla, lodi, letadla a pod.) a na zařízení na dopravních prostředcích, jež se dostávají do Československa pouze přechodně při jejich upotřebení při dopravě.

§ 11

Závislé patenty

(1) Na vynález, který je závislý na jiném, dříve přihlášeném vynálezu (vynález základní), na který byl udělen patent, udělí se patent závislý, předpokládá-li jeho využití nezbytně využití základního vynálezu.

(2) Zruší-li se patent, který byl udělen na základní vynález, nebo zanikne-li, stávají se na něm závislé patenty samostatnými.

(3) Nebyla-li závislost patentu vyznačena, může o to žádat majitel patentu na základní vynález.

Část druhá

Řízení o přihlášce vynálezu

§ 12

(1) O udělení patentu se žádá přihláškou vynálezu (dále jen přihláška), která se podává u Úřadu.

(2) Přihláška smí obsahovat jen jediný předmět.

(3) O podání přihlášky zašle Úřad přihlašovatelovi potvrzení.

(4) Právo přednosti (priorita) přísluší přihlašovatelovi od doby, kdy přihláška došla Úřadu. Změní-li přihlašovatel během řízení podstatu předmětu přihlášky, má právo přednosti pouze od doby, kdy podání tuto změnu obsahující došlo Úřadu.

(5) Výrobek vystavený na výstavách, pořádaných na území Československé republiky, může být od doby, kdy byly vneseny do výstavy, přiznáno právo přednosti pod podmínkou, že vystavovaný výrobek bude přihlášen k patentování u Úřadu nejpozději do tří měsíců po ukončení výstavy.

(6) Přihlášku může přihlašovatel kdykoliv odvolat. Přísluší-li právo k využití předmětu přihlášky někomu jinému, jest odvolání účinné, jen stalo-li se s jeho souhlasem. Odvolání působí od doby, kdy došlo Úřadu.

(7) Vláda upraví nařízením náležitosti přihlášek vynálezů, řízení o přihláškách vynálezů, řízení o rozkladech proti rozhodnutím Úřadu a řízení o využití vynálezu a podrobnosti o přiznávání práva přednosti výrobkům vystaveným na výstavách.

§ 13

Úřad provede průzkum, zda přihláška vyhovuje předepsaným požadavkům. Nevyhovuje-li přihláška předepsaným požadavkům a neodstraní-li přihlašovatel na výzvu Úřadu vytčené vady ve stanovené lhůtě, může Úřad řízení o přihlášce zastavit.

§ 14

Je-li třeba, může Úřad vyzvat přihlašovatele, aby ve stanovené lhůtě dokázal možnost uskutečnění předmětu přihlášky. Neučiní-li tak přihlašovatel bezdůvodně, předpokládá se, že přihlášený předmět není uskutečnitelný.

§ 15

(1) Nevyhovuje-li předmět přihlášky podmínkám stanoveným pro udělení patentu, Úřad přihlášku zamítne.

(2) Při průzkumu se předmět přihlášky nepovažuje za nový, zjistí-li se, že tento předmět byl znám v Československu nebo v cizině před podáním přihlášky vynálezu, zejména:

- a) že byl popsán nebo zobrazen v uveřejněných tiskovinách, zprávách vědecko-výzkumných a projekčně-konstrukčních organizací nebo disertačních pracích;
- b) že předmět přihlášky je obsahově shodný s předmětem některé dříve podané přihlášky;
- c) že ho bylo využíváno nebo že byl vystaven nebo předváděn, a to tak zjevně a zřetelně, že tím bylo odborníkům umožněno jeho využívání.

§ 16

Dospěje-li Úřad k závěru, že udělení patentu na předmět přihlášky je možné, vyloží přihlášku se všemi přílohami k veřejnému nahlédnutí v Úřadě po dobu dvou měsíců ode dne, kdy Úřad vyložení přihlášky oznámil.

§ 17

Proti zamýšlenému udělení patentu na předmět vyložené přihlášky může kdokoli podat námítky ve lhůtě tří měsíců od vyložení přihlášky.

§ 18

(1) Před rozhodnutím o přihlášce je třeba dát přihlašovatelovi příležitost, aby se v řízení mohl vyjádřit a účinně obhájit svá práva a oprávněné zájmy.

(2) Přihlašovatel má právo nahlédnout do veškerého materiálu, který je při průzkumu přihlášky namítán, s výjimkou materiálu tajného.

§ 19

Je-li zjištěno, že předmět přihlášky odpovídá podmínkám stanoveným pro udělení patentu, rozhodne Úřad o udělení patentu, zapíše jej do patentního rejstříku, vydá přihlašovatelovi patentní listinu a uveřejní udělení patentu. Byla-li přihláška podána několika spolupůvodci, vydá se patentní listina každému z těchto spolupůvodců, při čemž se v ní uvedou všichni spolupůvodci.

§ 20

Proti rozhodnutí Úřadu ve věcech týkajících se vynálezů lze podat rozklad do 30 dnů od doručení rozhodnutí. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozhodnutí o rozkladu je konečné.

§ 21

Způsob zastupování přihlašovatelů zmocnění v řízení o vynálezech upraví směrnice-mi předseda Úřadu v dohodě s příslušnými ministry.

§ 22

(1) Zmešká-li účastník řízení z omluvitelného důvodu lhůtu k provedení nějakého úkonu v řízení, povolí mu Úřad navrácení lhůty, požádá-li o to do dvou měsíců ode dne, kdy překážka odpadla, a učiní-li v této lhůtě zmeškaný úkon.

(2) O navrácení lhůty nelze žádat po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy nastalo zmeškání lhůty, dále při uplatnění nebo prokázání práva přednosti nebo při podání námitek podle § 17.

(3) Podnik, který počal využívat předmětu přihlášky nebo patentu v době mezi zánikem

práv přihlašovatele nebo majitele patentu a navrácením lhůty, nebo který v této době již vykonal pro takové využívání potřebná opatření, je oprávněn využívat předmětu přihlášky nebo patentu i nadále.

Část třetí

Vztahy k cizině

§ 23

(1) Ustanovení mezinárodních smluv nejsou tímto zákonem dotčena.

(2) Práva přednosti podle mezinárodní úmluvy v oboru vynálezů se musí přihlašovatel domáhat již v přihlášce vynálezů. Do tří měsíců od dne podání přihlášky vynálezu musí přihlašovatel bez vyzvání Úřadu prokázat své právo přednosti.

§ 24

Cizinci mají za podmínek vzájemnosti stejná práva a povinnosti jako českoslovenští občané.

§ 25

(1) Vynálezy učiněné v Československé republice mohou být přihlášeny v cizině pouze po jejich přihlášení k patentování v Československu. Předmět přihlášky, o němž Úřad zjistí, že není nový podle § 15 odst. 2 písm. a), nemůže být přihlášen v cizině. Českoslovenští občané mohou podat přihlášku vynálezu v cizině nebo uzavřít smlouvu o předmětu přihlášky vynálezu přihlášené v cizině nebo patentu uděleného v cizině pouze se souhlasem Úřadu.

(2) Českoslovenští občané smějí udělit cizinci souhlas k využití předmětu přihlášky podané v Československu nebo k využití vynálezu, na nějž byl v Československu udělen patent, pouze se souhlasem Úřadu.

(3) Podrobnosti k provedení ustanovení odstavce 1 a 2 upraví předseda Úřadu vyhláškou v Úředním listě v dohodě s ministrem zahraničního obchodu.

HLAVA II

Objevy

§ 26

(1) Za objev se pokládá stanovení dříve neznámých, objektivně existujících jevů, vlastností nebo zákonitostí materiálního světa.

(2) Na objevy, přihlášené podle tohoto zákona, vydává jejich původcům Úřad diplomy, a to po slyšení Československé akademie věd, po případě Československé akademie zemědělských věd.

(3) Diplomy se neudělují na objevy geografické a geologické.

(4) Objevy zapisuje Úřad do rejstříku objevů.

§ 27

Původcům objevů, na něž byly uděleny diplomy, se vyplácí odměna.

§ 28

(1) Náležitosti přihlášek objevů, způsob jejich průzkumu a udělení diplomu upraví vláda nařízením.

(2) Směrnice o odměnách za objevy vydá předseda Úřadu v dohodě s ministrem financí.

§ 29

Spory o původství objevu rozhoduje soud.

HLAVA III

Zlepšovací návrhy

§ 30

Za zlepšovací návrhy se pokládají návrhy výrobně-technické, organizačně-technické a organizačně-hospodářské povahy, které umožňují zdokonalovat známou techniku, technologii, zkušební a výzkumné metody, jakož i výrobky, nebo účinněji využívat zařízení, surovin, materiálů, paliv, pracovních sil, energie, výrobní plochy a jiných zdrojů, nebo zlepšit bezpečnost a ochranu práce, soustavu řízení, zásobování, evidence, technické normy a pod.

§ 31

(1) Ze stejných zlepšovacích návrhů má přednost návrh, který došel podniku dříve.

(2) Učinil-li podnik před dojitím návrhu prokazatelně přípravy k vyzkoušení nebo zavedení navrhovaného opatření, návrh odmítne.

(3) Shledá-li podnik, že zlepšovací návrh je pro něj prospěšný, zajistí jeho zavedení. Navrhovatel má nárok na odměnu; o její výši, jakož i o podmínkách účasti na rozpracování a zavedení návrhu uzavře podnik s navrhovatelem dohodu o využití a odměně.

(4) Nedojde-li k dohodě s navrhovatelem, platí obdobně ustanovení § 3 odst. 8.

(5) Navrhovatel, s nímž uzavřel podnik dohodu o využití a odměně a jehož návrh byl zaveden, stává se zlepšovatelem. Předpisy o vydání zlepšovatelského osvědčení upraví vláda nařízením.

§ 32

(1) Podrobnosti o podávání, projednávání a využití zlepšovacích návrhů stanoví vláda nařízením.

(2) Směrnice o odměnách za zlepšovací návrhy vydá předseda Úřadu v dohodě s ministrem financí.

HLAVA IV

Ustanovení společná

§ 33

Spory o rozdělení odměn za společné vynálezy, objevy nebo zlepšovací návrhy rozhodují soudy. Ustanovení § 3 odst. 8 platí tu obdobně.

§ 34

(1) Vynálezy, objevy a zlepšovací návrhy, jež slouží k účelům obrany vlasti, jsou tajné. Mimo to jsou také tajné vynálezy, objevy a zlepšovací návrhy, které v jiném státním zájmu prohlásí za tajné Úřad nebo příslušný podnik.

(2) Tajné vynálezy a objevy zapíše Úřad do zvláštních protokolů; zápisy v těchto proto-

kolech mají stejné účinky jako zápisy v patentním rejstříku nebo v rejstříku objevů.

§ 35

(1) Kdo byl pověřen úkoly podle tohoto zákona nebo jakkoliv se účastní jejich provádění, je povinen zachovat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu svých povinností.

(2) Povinnost podle předchozího odstavce nezaniká ukončením činnosti nebo pracovního poměru.

§ 36

(1) Podniky jsou povinny věnovat řádnou péči a podporu rozvoji a využití tvůrčích schopností vynálezců, objevitelů a zlepšovatelů, jež jsou zaměřeny na řešení otázek, prospěšných pro národní hospodářství.

(2) Podniky jsou povinny, pokud tím neutrčí výroba, provoz nebo bezpečnost práce, poskytovat v případech uvedených v odstavci 1 vynálezci a zlepšovatelům bezplatné porady a pomoc, jakož i umožnit jim používání podnikových zařízení, nástrojů a materiálu, nutných pro vyrobení a prověření zkušebních vzorků.

§ 37

Podniky jsou povinny plánovitě usměrňovat vynálezeckou a zlepšovateckou činnost v příslušných oborech výroby sestavováním, vyhlásováním a propagací tematických úkolů, vypisováním soutěží s odměnami, vydáváním technické dokumentace a propagací významných vynálezů a zlepšovacíh návrhů. Podrobnosti k provedení tohoto ustanovení upraví předseda Úřadu v dohodě s příslušnými ministry vyhláškou v Úředním listě.

§ 38

Podniky a každý, jehož je to pracovním úkolem, jsou povinni dbát, aby vynálezy a zlepšovací návrhy, upotřebitelné ku prospěchu národního hospodářství, byly bez průtahů projednávány a plánovitě zaváděny, rozšiřovány a plně využívány. Rovněž jsou povinni

dbát o co nejširší využití objevů, výzkumných, vývojových a projekčně-konstrukčních prací, jakož i technických norem.

§ 39

Osobám, které přispěly k rozpracování, vyzkoušení, zavedení nebo rozšíření vynálezu nebo zlepšovacího návrhu, se vyplácejí odměny podle směrnic, které vydá předseda Úřadu v dohodě s ministrem financí a s příslušnými orgány.

§ 40

(1) Pracuje-li původce nebo navrhovatel na rozpracování, vyzkoušení nebo zavedení svého vynálezu nebo zlepšovacího návrhu v podniku, kde je zaměstnán, je osvobozen od své vlastní práce v rozsahu přiměřeném této spolupráci; přitom se mu zachovává dosavadní pracovní poměr i pracovní zařazení a zaručuje jeho dosavadní plat alespoň podle průměru za poslední tři měsíce.

(2) Totéž platí, spolupracuje-li takto původce (navrhovatel) i v jiném podniku. Tento podnik je povinen nahradit podniku, kde je původce (navrhovatel) zaměstnán a který mu vyplácí jeho plat, část platu za dobu, kterou původce (navrhovatel) svou spoluprací zameškává ve svém podniku.

(3) Není-li původce (navrhovatel) v pracovním poměru, stanoví se odměna za jeho spolupráci dohodou.

§ 41

Dohoda o využití a odměně je neplatná, pokud využití zlepšovacího návrhu brání právo z patentu někoho jiného. Vyplacenou odměnu je navrhovatel povinen vrátit jen tehdy, věděl-li o takovém právu v době přijetí odměny.

§ 42

(1) Odměny za vynálezy, objevy a zlepšovací návrhy jsou osvobozeny od daní v rozsahu přiznaném příslušnými daňovými předpisy.

(2) Původci vynálezů mají při jinak stejných podmínkách přednost při obsazování míst vědeckých pracovníků ve výzkumných a zkušebních ústavech a zařízeních. Stejnou výhodu lze přiznat i za zlepšovací návrhy širšího významu, o nichž byla sjednána dohoda o využití a odměně.

(3) Příslušní ministři a vedoucí podniků mohou poskytovat původcům vynálezů a zlepšovatelům, jejichž návrhy jsou širšího významu, i další výhody, na př. studijní nebo cestovní stipendia, výhody při ubytování, rekreaci a podobně.

HLAVA V

Orgány

§ 43

(1) Ústředním orgánem státní správy v oboru vynálezů, objevů, zlepšovacích návrhů a normalisace je Státní úřad pro vynálezy a normalisaci se sídlem v Praze.

(2) V čele Úřadu je předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda.

(3) Řízení vynálezectví a zlepšovatelství v jednotlivých odvětvích národního hospodářství přísluší příslušným ústředním úřadům a v jednotlivých podnicích vedoucím těchto podniků.

§ 44

(1) Poradním orgánem předsedy Úřadu je komise expertů. Její úkoly stanoví předseda Úřadu.

(2) Členům komise expertů přísluší za provedené práce odměna podle směrnic, které vydá předseda Úřadu v dohodě s ministrem financí.

§ 45

Podniky jsou povinny vyhovět dožádání Úřadu, zúčastnit se na požádání spolupráce s Úřadem, předložit nebo zapůjčit potřebné dokumenty, sdělit výsledky zkoušek a jiných zjištění.

§ 46

Podniky jsou povinny projednat a dohodnout s orgány Revolučního odborového hnutí všechny své návrhy, týkající se organizace a řízení vynálezeckého a zlepšovatelského hnutí.

HLAVA VI

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 47

(1) Přihlášky vynálezů a zlepšovacích námětů, o nichž nebylo rozhodnuto před účinností tohoto zákona, projednají se podle tohoto zákona.

(2) Pro patenty udělené podle dosavadních předpisů platí pro zbývající dobu jejich platnosti ustanovení tohoto zákona; pokud se v nich mluví o majiteli patentu, rozumí se jím i ten, na koho byl patent převeden podle dosavadních předpisů.

(3) Nabídky vynálezů státu, o nichž nebylo rozhodnuto, budou projednány podle § 3 tohoto zákona.

(4) Nárok na odměnu majitelů patentů, jejichž vynálezy byly státem přijaty, upraví vláda nařízením.

§ 48

Zrušují se předpisy, které odporují tomuto zákonu, zejména:

- a) zákon č. 6/1952 Sb., o vynálezech a zlepšovacích námětech ve znění vyplývajícím z pozdějších předpisů (vyhláška č. 68/1953 Sb.);
- b) vládní nařízení č. 10/1952 Sb., k provedení zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech ve znění vyplývajícím z pozdějších předpisů (vyhláška č. 69/1953 Sb.);
- c) vládní nařízení č. 49/1953 Sb., o seznamech tematických úkolů pro vynálezce a zlepšovatele v oborech výroby;
- d) vyhláška ministra-předsedy státního úřadu plánovacího č. 284/1952 Ú. l., o poskytování bezplatných porad a pomoci vynálezci a zlepšovatelům.

§ 49

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 15. srpna 1957; provedou jej všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Tesla v. r.

Kopecký v. r.

Uher v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Beran v. r.

Poláček v. r.

Jonáš v. r.

Barák v. r.

Reitmajer v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Škoda v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Bukal v. r.

Plojhar v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Bakuľa v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

David v. r.

Dr. Neuman v. r.

Đuriš v. r.

Ouzký v. r.

Krajčír v. r.

Pospišil v. r.

Krošnář v. r.

Ing. Púčik v. r.

Machačová v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Zatloukal v. r.

35.

Zákon

ze dne 5. července 1957

o technické normalisaci.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení

§ 1

Technická normalisace

Technickou normalisací je zjišťování a stanovení co možná nejmenšího počtu technických řešení opakovaného případu, která jsou za daných předpokladů pro národní hospodářství ze všech možných nebo užívaných

řešení nejvýhodnější, a to zejména s hlediska hospodárnosti, jakosti a bezpečnosti.

§ 2

Technické normy

(1) Výsledek zjišťování a stanovení technických řešení podle § 1, vyhlášený podle tohoto zákona, jsou technické normy.

(2) Technické normy jsou státní, úsekové a podnikové normy, jakož i technické podmínky. Technickými normami jsou i další druhy norem, které Státní úřad pro vynálezy a normalisaci (dále jen Úřad) po dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány vyhlásí za technické normy podle tohoto zákona.

(3) Technické normy platí pro každého, jehož se týkají; státní normy platí v rozsahu celostátním, úsekové v rozsahu působnosti ústředního úřadu, podnikové v rozsahu podniku; technické podmínky platí pro účastníky, kteří je ujednali.

§ 3

Závaznost technických norem

(1) Pokud není technická norma označena jako doporučená, je závazná.

(2) Ze závaznosti technické normy lze povolit výjimku v odůvodněných případech.

ČÁST DRUHÁ

Orgány

§ 4

(1) Ústředním orgánem státní správy v oboru technické normalisace je Státní úřad pro vynálezy a normalisaci se sídlem v Praze. Úřad metodicky řídí tvorbu technických norem, projednává a schvaluje návrhy státních norem s výjimkou norem uvedených v odstavci 2 a vyhlašuje všechny státní normy.

(2) Státní výbor pro výstavbu řídí metodicky a obsahově zpracování norem pro výstavbu (normy projektové, normy a směrnice pro územní plánování a ostatní normy pro výstavbu, určené vždy v jednotném státním plánu normalizačních prací) a projednává i schvaluje návrhy těchto norem. Tyto normy vyhlašuje Úřad.

(3) Řízení normalizační činnosti v jednotlivých odvětvích národního hospodářství přísluší příslušným ústředním úřadům a v oboru působnosti jednotlivých organizací vedoucím těchto organizací.

(4) Kde se v tomto zákoně uvádí organizace, rozumějí se tím, pokud z povahy věci neplyne něco jiného, hospodářské organizace jakož i organizace rozpočtové.

§ 5

(1) Poradním orgánem předsedy Úřadu je komise expertů. Její úkoly stanoví předseda Úřadu.

(2) Členům komise expertů přísluší za provedené práce odměna podle směrnic, které vydá předseda Úřadu v dohodě s ministrem financí.

§ 6

Organizace jsou povinny vyhovět dožádání Úřadu, zúčastnit se na požádání spolupráce s Úřadem, předložit nebo zapůjčit potřebné dokumenty, sdělit výsledky zkoušek a jiných zjištění.

ČÁST TŘETÍ

Tvorba norem

§ 7

Základem normalizační činnosti je jednotný státní plán normalizačních prací, který stanoví normalizační úkoly a jejich nositele; plán sestavuje Úřad ve spolupráci s ostatními ústředními úřady a orgány.

§ 8

(1) Návrh technické normy musí být vypracován a projednán v oboru působnosti nositele úkolu tak, aby odpovídal požadavkům § 1.

(2) Současně s návrhem technické normy musí být vypracován návrh opatření, jimiž bude zajištěno zavedení, dodržování nebo používání normy.

§ 9

Projednanou a schválenou technickou normu vyhlásí s výjimkou uvedenou v § 4 odst. 1 organizace příslušná ke schválení normy. Způsob vyhlášení státních norem stanoví předseda Úřadu.

§ 10

Návrh na revisi, změnu, přechodná ustanovení nebo na zrušení technické normy nebo jejích částí se projednává stejným způsobem jako návrh nové normy.

ČÁST ČTVRTÁ

Povinnost organizací a pracujících

§ 11

(1) Pečovat o rozvoj technické normalisace je záležitostí organizací a pracujících.

(2) Organizace a každý, jehož je to pracovním úkolem, jsou povinni dbát, aby normy byly bez průtahů projednávány, vyhlašovány, plánovitě zaváděny tak, aby mohly být vyráběny předměty, na něž se norma vztahuje, a to od doby její účinnosti, dále aby normy byly dodržovány a používány.

§ 12

Organizace jsou povinny ve vydávaných cenících, katalozích a pod. označovat normalizované výrobky způsobem stanoveným ve vyhlášené příslušné technické normě.

§ 13

Normy, jež slouží k účelům obrany státu, jsou tajné. Mimo to jsou tajné normy, které v jiném státním zájmu prohlásí za tajné příslušná organizace.

§ 14

(1) Kdo byl pověřen úkoly podle tohoto zákona nebo se jakkoli účastní na jejich provádění, je povinen zachovat mlčenlivost o závažných skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu svých povinností.

(2) Povinnost podle předchozího odstavce nezaniká ukončením činnosti nebo pracovního poměru.

ČÁST PÁTÁ

Ustanovení zvláštní, přechodná a závěrečná

§ 15

Podrobné předpisy k provedení tohoto zákona, zejména o obsahu a závaznosti norem,

o povolování výjimek ze závaznosti, o tvorbě a odchylkách v tvorbě norem, o plánování normalizačních prací, o působnosti orgánů a o dozoru nad zaváděním, dodržováním a používáním norem, vydá vláda nařízením.

§ 16

Na technické normy vyhlášené podle dosavadních předpisů se vztahují ustanovení tohoto zákona.

§ 17

(1) Zrušují se předpisy, které odporují tomuto zákonu, zejména vládní nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci.

(2) Působnost Státního výboru pro výstavbu v oboru technické normalisace podle ustanovení § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 1/1956 Sb., o zřízení Státního výboru pro výstavbu, Ústřední správy pro bytovou a občanskou výstavbu a Oblastní správy pro bytovou a občanskou výstavbu na Slovensku, zůstává zachována.

(3) Pokud jde o ustanovení § 5 zák. č. 35/1953 Sb., o státním požárním dozoru a požární ochraně, i ustanovení § 15 odst. 1 vládního nařízení č. 95/1953 Sb., o organizaci stát-

ního požárního dozoru a požární ochrany, ruší se pravomoc orgánů ministerstva vnitra schvalovat a vyhlášovat státní normy.

§ 18

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 15. srpna 1957; provedou jej všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Kopecký v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Poláček v. r.

Barák v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Bakuša v. r.

David v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Krošnár v. r.

Machačová v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Tesla v. r.

Uher v. r.

Beran v. r.

Jonáš v. r.

Reitmajer v. r.

Dr. Škoda v. r.

Bukal v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Kahuda v. r.

generál, plukovník **Lomský v. r.**

Dr. Neuman v. r.

Ouzký v. r.

Pospíšil v. r.

Ing. Púčik v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Zatloukal v. r.

